

essalem ordinem ad gl'as, t pauciores sp'as: qd' q'no. I'p'ati
 iterum: q' n' videt' unari ma, q' ut p'p'it univ' sibi sp'as
 q' illas malis i'et, t q' nula sp'a p'p'it nali' infirmari,
 q' i' tam malis i'et: id' talis ma i'ent inter se, t abhaerent
 ita i'p'e dicit' q' q'no. a

Item straiam tenant q' p' l' 3: q' h'icor'um cap' 3: q' i'c
 3: a' l' 3: q' Malina, et alii, t fundant' i' ma, q' t
 factu' d'ati e' impossibilissima o'ium substantiarum: q' impossibilis
 e' alia d'iv'is' i'p'i a p'p'ia: q' t i'et d'ig'ly' i'p'fectione
 huic, q' t factu' d'ati t nobilitati n' d'ig'ly', q' d'ua i'p'i n'ari
 se excedunt, n' nobilitat, q' i' d' i'p'iem essent' ma h'ic ali-
 am i'p'fectionem: q' impossibilit' e' alia ma d'iv'is' i'p'i a

Si d'ig'ly' a'p' e' impossibilissima o'ium substantiarum realium,
 q' t factu' d'ati, d'is; modalium, t aliarum realium p'p'i-
 bilium, nego a'p' un' nego unam. Ad q' b'icem d'ic' ma'm
 illam, q'm d'iv'is'io p'p'ibilem t p'p'ie e' d'ig'ly' huic
 n'q' n' implent d'ua i'p'i d'ig'ly' i' p'fectione ut d'icim'
 up' in d'ig'ly', t p'p'ie e' i'p'fectionem, t i'p'fecti-
 onem h'ic nostra ma i'p'a ex'lando: nego t' i'oe ma'e,
 q' ut ita ex' i'p'fectionem, ut n' sit capax majoris,
 t minoris p'fectionis essent' a

Enst'io: ex' p'fectionem d'ig'ly' e' Deus, n' p'ot' mu-
 ltiplicari i'p'i: q' nego, ex' i'p'fectionem, q' d'ig'ly' e' ma'a
 Ita: q' sicut Deus n' p'ot' multiplicari n'q', it' ma'a n'
 p'ot'it multiplicari n'q'. Ad q' ma'm n' e' ex' o'ium
 i'p'fectionem; d'ati n' alia multa entia i'p'fectio-
 ra, sicut accidentia, t i' i' substantia, un' sic effi-
 ner' sequim': accidentia t' i'p'fectio ma'a p'p'ient

et de facto multiplicandi in ipi: qd est ma eng pfectio pstr
vit multiplicari ~

Quinto: aut purus n jst aliam in pfectio ne sup
are: qd neg; una pura pfa aliam: id ma e pura pfa:
qd hanc. Seco: am om, sup n purus e ille, qd hnt
oim pfectionem, oim qd excludit impfectionem; at us pura
pfa, qd hnt e ma in gere yhic, n excludit oim pfectionem
s' ut eng potuim, et cuius vie e, qd hnt aliquam pfee
tionem, imo e realitas subitoty, et psequens abie pfectis
accidentibus: un sicut in hy, ita, et in illa pterit mayor,
et minor pfectio dari. ~

Idem, s' hanc admittere ma calytem et sublunarem disten
inter se ipi: si n ipi differunt, et ite ayly, et una alia pfee
tion: si iam, qd pparat dari dua ipi ayly: si iam: qd iam ras
ma stare pnt s' majori, et minori pfectione cicati. ~

Secundo 2°: illa ma hnt qntitatem: id qntit hnt ca
pacitatem, ut recipiat qd ipi dispositiones ad oim pfa: qd hnt ma
let eundem ipi s' nota. Ad illam qntitatem impedi
dam i ma, cuius e qntit, et pntas ad recipiendogy
dispositiones, s' n ma ordinaret ad lectas pfa, et qntit
pnt recipere dispositiones, qd ppararet ad talis pfa: et
qd qntit calytem impedi pnt i pfa, ut recipiat q
litit induente corruptionem; sic hnt qntit subluna
ry impedi pnt i ma, ne reciperet q litit induen
te ad divinam infensam. Dein ma calytem, et sub
lunary x^o multy e diva ipi, neg; una pnt recipere
pfa, qm alia; et tñ hnt eandem in ipi qntitatem. ~

Celesti, q' si e' unquam ipsi t' sublevari, et adhuc tali e' in-
 corruptibiles n' p' se, q' gaudentes v'c' f'ra' desinit ad mite-
 red' dispositiones disponentes ad corruptionem. Ad q' q' ipm
 ma' p'prie e' capax informandi aliq' d'ng' mag' separabilit',
 et e' hanc, qm' dicimus p'pibilem, cui, inquam, ma' si for-
 te iungeret' maneret nativ' inseparabil' ab ea, et sic
 q'ntes n' regret' q' talis ma' p'priet' nativ' man' abq'oi
 fia, q' adhuc foret defectibilis. ~

Ques 2°: talis ma' e' capax p'rimarum q'ntu' q' lita-
 tam q' q' disponeret' ad recipiendam suam f'ra'm, ut po-
 te corruptibilem: q' p'priet' agens nate introducere in talem
 man' dispositiones regentes aliam d'nam f'ra'm: q' n-
 e' it' est capax recipiendi unam f'ra'm. ~ Dicitur man' p'prie
 e' talis ma', ut postulare' p'prie a' nullo. Desit i' dispositionibus
 regit' ad suam f'ra'm, ac qm' n' p'priet' aliq', et q' lita' ad mittere q'
 n' in ha' lita' rucia? ~

Subiectio 3^a.

U' ma' celestis, et sublevari differant spe?

Ques 1° Calum' utare ma', et f'ra': sup'io ibidem p'prietam mag'
 ma', et f'ra' multipliciter p'prie e' incorruptibiles: i' v'c' ma', et f'ra'
 sit, ita ut utraq' ex na' sua getat inuicem inseparabiliter iungi
 q'a, nite, nec ma' e' t' se capax recipiendi aliam f'ra'm, neq' f'ra'
 dicit' ordem' ad aliam man': a' v'c' aliq' ma', ex eo q' talis
 ma' sit ex na' sua sit capax f'ra', qm' h'et, t' ipi f'ra' n' ru-
 net' informare aliam man'; s' n' dicta ma' n' p'priet' nativ' ali-
 am f'ra'm recipere p' ipm f'ra' q' mag' exelati, tale p'prietum
 man' incorruptibile. ~

Ques 2°: v'c' v'c' f'ra', q' lita' ma' t' se sit capax recipiendi

stant eadem ma in ipe; et tu n. regit adamas introducere
nam fraim in stupam: go illic te ma tali, et aeris
sint eiusdem ipei n. in regit, qd colam puzit introducere
nam fraim in aerem a

¶ Vgelis: implet appetitus ad aum natam impu-
bilem, nam frustra e pua, q' n. e reducenda ad aum
natam: go ma celesti n. hiet appetitum ad fraim sub-
lunarem, nec ma sublunaris appetitum ad fraim ce-
lestem, id est q' n. it eiusdem ipei a Regis assumptum;
nam, ut s. dixi ma hiet appetitum ad fraim corrup-
tam, et nunqm illy nater hiebit a Deim pua ad pu-
tandum in illy, q' spmanti in gra n. e scioga, et
nunqm hiebit aum a

Deim, t una pary mri impuili, q' e ueray occiden-
tem hiet pua ad aliam pum fra, q' e in alia pte ma,
q' e ueray orientem t n.: si n. hiet; go pte ma it diuisi
ipii, et talis pte it esthogenesa, qd ueray n. admitti
ii hiet; go ma hiet pua ad pum fra, qm nunqm
reuptra e: go dati pua ad aum, q' nater ee n. pte:
go ueray dati pua in una pte ma ad pum fra, qm nunqm
hiebit, ita dabit in ta ma ad tam fraim, qm nunqm
hiebit. a

¶ Quia 20. ma sublunaris postulat informari se-
parabiliter, nam ppositum sublunare e corruptibile: ma talis
e inuariabiliter, nam rationalium ^{e incorruptibile} & empirium. ¶ 2. fra
n. dixi qui ex mo informandi man nam ois fra sublu-
naris eent eiusdem ipei, nam: go reg ma a mo reuicun-
di fraim. ¶ 2. man tali empiri idem n. pertubare ab
irye o ue ma, id ab exiey ue fra, q' postulat g'litay

impedientes oim corruptionum. Quod dicitur, in corporibus na-
libus naturam esse maiorem ignobiliorum: n. hoc dicitur, quia no-
bilitas est opposita virtuti, quam celestis, et tunc dicitur eius
ipsi et illa quae dicitur, et per se ipsa nobilitatem.

Quod dicitur: divina accidentia arguunt diversitatem in eis: id est
celestis, et sublunaris sunt divina accidentia: quod est in eis di-
versum. Et in materia celestis dicitur ignitatem, quae est eiusdem speciei et est,
quae datur in materia sublunari, quod arguit diversitatem specierum, et
in ignitatem specierum materiae: dum accidentia divina, quae dantur in cor-
poribus celestibus, et proveniunt a materia, id est a forma, et per se in-
ducunt diversitatem specierum in materia.

Et dicitur: quod eadem facilitate dicitur per se, et virtutem, et virtutem
in nobis n. est virtus ipsa divina, et ab ipsa recipitur divina-
tas: sicut forma sublunaris n. habet a se informare separabi-
liter, et ab eis. Et virtutem, et virtutem, et per se virtutem
et ipsa divina per se virtutem divina: et si valet arguere, non
sublunaris erunt ipsa divina per se forma ipsa divina.
Divina separabilitatem, et inseparabilitatem informandi n. potest pro-
venire a materia, quae est substantiam ipsam, quod dicitur n. magis potest
latere unam formam, quam aliam, et potest experiri: et potest provenire
a forma, et potest ab agente suo generari novam formam
introducens, et aliam introducens.

Subsectio 4^a
An materia sit nobilior?

Quod dicitur: quod est ipsa materia sit ignobilior, quae plus forma potest
recipere, an quae pauciores recipit? Et illam maiorem
esse nobiliorum, quae plus forma potest recipere. Et dicitur: magis.

recte supponit maiorem uisum privam, et realitatis majoris,
recte supponit maiorem uisum privam: qd supponit maiore
affectionem.

Fundanti 2°: audire, qd e magis dependens, et e mag-
is imperfectum: qd et ma qd e magis propria, et ut magis in-
fecta. Rep. uam, qd magis dependentia in accidenti, arg-
uit maiorem imperfectionem, qd supponit defectum qd e carum
qd independeat e subto; at ut magis realitatis ma arguit ma-
iorem capacitem privam ad recipiendas sps, id e qd inuit
maiorem affectionem.

Fundanti 3°: in genere dico qd illa imperfectior, qd maiorem
habet realitatem, et ille perfectior, qd nulam habet: qd est in genere pte
propria illa erit imperfectior, qd plus habuerit realitatis. Dico re-
quere illa erit imperfectior p ordinem ad eam eam actuam, qd p
ordinem ad eam propriam, nego uam, et qd pcedit e una ma. pa-
rata e alia: imo melius dico, nam, qd plus sps pot recipere, p pa-
ratam ad eam actuam e magis perfectam, qm ut ma, qd min-
us sps pot recipere, siqz ha supponit maiorem uisum, illa
uero maiorem capacitem privam.

Aut phisica, qd minus habet realitatis, id e dicitur magis perfectior,
qd uisum e simpliciter, et recessum ab oi realitate, et oppositione,
et in tali uisum perfectior mensurabitur p simplicitatem, et p recessum
a realitate: imo sicut in genere dico ille e magis perfectior, qd magis
simplex: item in genere pte propria illa erit magis perfecta, qd stae-
rit magis receptiva.

~ Sectio 4° ~

Resolvuntur alij circa mam 1^{am}, p ut e in.

Queritur; ut ma sit pura pte phisica in ordi ad duo phisica?

Existerent aliqui, dari in materia animi spiritum simplicem spiritum a
sua essentia, V. g. hinc, et hinc, in substantia esse spiritum quod non
insubstantiam, illamque desinuerunt spiritum corporeitatis, et in
substantia in re corpoream

Et sic in materia nullo modo datur spiritus simpliciter, et in
substantia in re substantia ad recipiendam spiritum substantiam, seu breviter in
materia non datur spiritus corporeitatis, per S. in Alph. de p. 13. scilicet
1.º, n.º 2.º, Aristoteles in ph. de p. 4.º n.º 1.º. Lugo de
Eucharistia de p. 6.º, sectione 4.º n.º 6.º. quod non est mu-
ltiplicanda essentia, ubique recipitur: nulla est recipitur datur, ut ad-
mittatur talis spiritus quod dicitur 2.º, quia spiritus in re non includit materiam:
quod negat materia in re quod includit aliam animam; 3.º, quia materia non
indiget alio spiritus simpliciter ad recipiendam spiritum corporeitatis, quod
negat indiget spiritus corporeitatis ad recipiendam aliam spiritum

Primum statum tenet Avicenna, Ferrigerus apud p. Dely
in ph. de p. 32. sectione 1.º n.º 1.º. Dicitur 2.º, corpus
est dignitatis ab anima dicitur aliam spiritum substantiam: Dicitur non est
et alia nisi spiritus corporeitatis: quod dicitur 2.º, quia materia: quia in
Eucharistia ex vi verborum non ponitur anima, sed corpus Christi
ipse Domini, ut dicitur Aristoteles sectione 13. canonem
6.º. et sola materia non est corpus Christi: quod corpus, quod dicitur
ab anima dicitur includit aliam spiritum substantiam, nempe corporeitatis.
Quod dicitur maiorem: nam corpus, quod dicitur ab
anima dicitur includit spiritum in materia et aliqua organizatione
accidentali, et veniente ad idem accidentibus, ac temperamen-
tis, et habitibus diversis, quod in re corpoream V. g. et capitulum

Dicitur materia in organizatione accidentali est spiritum accid-
-tale

autem ad hoc: id enim est propria actio: ergo post suam partem debet habere
 suam uoluntatem, quod implent eius capacitatem. Ad hoc arguitur pro-
 ve suam uoluntatem debet habere autem uoluntatem, quia est propria actio: ergo
 ter autem partem debet habere autem uoluntatem, quod implent eius cap-
 acitatem; ut ergo propria uoluntatem non habet unam autem pro uoluntatem et ter
 hanc, et illam non uoluntatem: sic enim, quod est propria uoluntatem non habet
 suam uoluntatem et ter hanc, et illam suam partem.

Quia 2°: in hoc uisus, et cadaverem dicitur uoluntatem uoluntatem
 accidentiam: ergo debet dari aliquid uoluntatem suam, a quo procedant illa
 uoluntatem accidentia: sed hanc non est suam hanc, nec cadaverem, sed hanc uoluntatem
 uoluntatem diuisa: ergo est aliquid uoluntatem procedant in materia uoluntatem suam uoluntatem.
 Nego uoluntatem; illa non uoluntatem accidentiam si inducta fuerit post
 suam uoluntatem tandem procedant, quando non accidentiam - strata
 quod talium uoluntatem destruant; si non procedant in materia ex
 aliquid suam uoluntatem sui uoluntatem materiam.

Quia 3°: saepe accidit, quod portio carnis abijta a uiuente
 facile reunitur: ergo id procedit ex eo, quod portio illa retineat
 aliquid suam uoluntatem; dispositionibus uoluntatem unionem
 suam uoluntatem. Nego uoluntatem; illa non facile reunitur non sit uoluntatem suam
 uoluntatem, sed quia in portione abijta ad hanc procedant dispositio-
 nes, quod sit in uiuente.

Quia 4°: hoc saepe moritur frigore, saepe calore, et fer-
 ro: ergo a tam diuisis dispositionibus non potest fieri eadem suam
 cadaverem: ergo sua illa sub quo moritur materia hanc subito moritur
 uoluntatem, non est noua, sed est suam aliquid uoluntatem. Nego uoluntatem; nam
 actus frigoris, et caloris moderantur a dispositionibus
 uiuente, ut res procedant eandem suam cadaverem in specie,
 siquidem quod ex uino generatur actum, res procedit eadem suam
 actum, sic uinum uoluntatem frigoris, et caloris materiam in actum

item in grana res generati per calorem, se utitur uult aqua, se uero,
se cinere.

Subsectio 1.º
De materia huiusmodi generati per calorem, se utitur uult aqua, se uero,
se cinere.

Diffusio 1: Ubi materia recipiat formam substantialem per uim, anime
uolente per se directam ad generandum in se, ad hoc, ut materia
recipiat formam aliquam substantialem requiruntur aliquae dispositiones
in ipsa materia conducentes ad formam recipiendam. per experientiam
nulum in agere nate introducit formam aliquam in materiam, nisi
prius introducat dispositiones ad talem formam conducentes: sic
ignis, ut introducat in lignum formam suam, prius in illud
introducit calorem, aliamque dispositionem, hoc fit ostendendum in
ter, dicitur in ipso materia recipere quilibet formam nullo quocumque
dispositionibus ad illam.

Difficultati opposita A. regi. Ita Thomas
in metaph. lect. 17. textus 8.º, n.º 3.º, huiusmodi in ph.
lect. 2.º, n.º 17, p. 16, et alii. dicitur, quod talis materia in
sufflata, et minime uaria, dicitur, quod iam tunc spiritum
hanc includeret essentialiter per materiam, formam, et unio remanentem
am a. in entem, et in talibus entibus ut auidens, iam spiritum
hanc non esset substantialem, sed accidentalem spiritum in
quod includit aliquam partem accidentalem, accidentale est: item
unio spiritum hanc non esset substantialem, sed accidentalem, huius
res per extra illam partem accidentalem, quod omnia ita absurda. dicitur,
quod materia per se careat per se accidentalem, u. g. quantitatem, quod per se
substantialem, ad hoc in dicitur ostendit, ad illas ad dicitur.

Oppositum tenet Bona per se hanc dicitur, lect. 2.º, n.^o
180, dicitur, dicitur, et alii: dicitur in dicitur in dicitur
nion

Quaestio 3^a: nra e^t se indifferens ad hanc potestatem
qm ad illam suam substantiam causandam, & recipiendam, qd
libet hanc aliam potestatem a se dispositam qd qm determinat.

Sol. 1^a: e^t ista potestatem e^t indifferens n^o minus, qm ipsa nra
aliqua est hanc potestatem recipere realiter disposita in nra, quod hanc potestatem
causare, et recipere, qd e^t idicolum. qd qd talis potestatem de-
terminat ad hanc suam potestatem, qm ad illam? Ad qd na-
ndu^m uam, determinat n^o nra potestatem ab ipsa suam cau-
sanda, efficienter uo ab agente p^o uante ipsam suam, e^t dis-
positiuam ad dispositionibus ad illam.

Obj: nra ita disposita hanc potestatem ad talem suam,
alio uo disposita hanc potestatem ad aliam suam, qd qd man-
ente eadem nra uariati illius potestatem, qd libet e^t disposita
ab ipsa nra. Obj^o 2^a sequens, uariati illius potestatem dispo-
sitiua, id e^t uariati dispositiones, qd, uariati potestatem recipi-
tiua, et qd e^t qd, hoc n^o sic e^t eadem.

Respon^s: amigra una suam iam nra n^o hanc potestatem
illam: qd talis potestatem e^t disposita, e^t reparabilis a nra. Obj^o
3^a: nam nra ex se hanc adhuc potestatem inu^m recipiuam
suam ut amigra e^t corrupta, ut 1^a dicit, et hanc agen-
tis illam potestatem n^o potestatem recipere.

Subsectio 2^a.
Et nra hanc aliam efficientiam.

Quaestio. Et nra sic in efficiens aliam rei, an Al-
at uic in nra. Obj^o 1^a: n^o reliq^u etia^m uic efficien-
ter nra p^o p^o p^o et qd in Al- qd nra nra effici-
enter ad v. g. inditum substantiam: ita qd Al- in p^o

Sup. 23, n. 142, Valerius, S. in thys, Sup. 14, sectione
 32, n. 37, qd dicit eadem res in ma, ut efficiat
 magis proprietas, atq; in alio subiecto, ut producant magis
 itaq; n. minus ex ma oriendi, cuius proprietas, qm magis
 eius, ut in eia staret magis proprietas, et si alia eia illo
 pellant, cur huc natio ma e.

Q. Vozper i. qd Sup. 196, n. 33, et alii stant. qd
 e nullum dicitur finitum un colligamus dari in ma saltem uo-
 tem actiuam. qd n. dicit in illa. Ipsi, qd ma e. Altem
 e pura pta ppaia. qd nullam hnt actiuam. Quid dicitur
 li n. finitum, ut ma efficiat magis proprietas, qd dicitur
 in alio eia, ut magis efficiant, imo nullam dicitur finitum
 efficiat, ut talis efficiantia negati ma, si alio subiecto ut
 fuerit e.

Q. P. primo in li ma e. qd pta ppaia ppaia
 in ma ad sup subiecto, et alio res, qd n. ut magis pp-
 rietate, et sic intelligenda e. Altem qd ma uoat qd
 ram pta ppaia, nullamq; hnt actiuam e.

Q. P. idem qd hnt. ma e. qd, fia ut agere
 qd raut actiuam ma e. Q. qd hnt ut uel ma qd
 ita hnt, ut n. hnt aliam actiuam ad operandum trans-
 anter, n. in nate ma actiuam qd emardim ad opand
 ema nent e.

Q. 2. ma nullam hnt efficiantia exa alio pter
 magis proprietas: ita e. qd hnt. uoat n. i. a. s. qd,
 qd tam fia subiecto, qm accidentale sufficiunt p-
 sunt pta ab alio qd qd n. e. ur ma. n. d. magis
 fuentiam exa alio: qd magis, qd fia subiecto, si it magis